

بررسی تأثیر بهبود وضعیت امنیت در اماکن اقامتی در جذب گردشگر در مشهد

فرید آقاجانی^۱، مهیا برادران سیرجانی^۲

۱ عضو هیئت علمی گروه مدیریت، موسسه آموزش عالی سناباد گلپهزار، aghajani_f@yahoo.com
۲ دانشجوی کارشناسی مدیریت گردشگری، مؤسسه آموزش عالی حکیم توس، mahya.3136.mbs@gmail.com

چکیده

فعالیت گردشگری امروزه به عنوان یکی از مهم ترین و پویاترین فعالیت ها در جهان مطرح است، به طوری که شماری از گردشگران خارجی و داخلی و میزان درآمدزایی آن ها در سطح جهانی پیوسته رو به افزایش است. بسیاری از کشورها به صورت فزاینده ای به این حقیقت واقفند که برای بهبود وضعیت اقتصادی خود باید ابتکار عمل به خرج دهند و درصدد یافتن راه های تازه ای برآیند.

امروزه امنیت به عنوان مهم ترین و زیربنایی ترین اصل در تدوین استراتژی توسعه گردشگری در جهان به شمار می آید. میان گردشگری، ثبات، توسعه و امنیت رابطه ای تعریف شده وجود دارد و هرگونه بروز ناامنی و به کارگیری خشونت در سطوح مختلف زیان های جبران ناپذیری به این صنعت وارد می سازد. در این تحقیق سعی شده ضمن بررسی اهمیت گردشگری و نقش امنیت در توسعه توریسم پایدار، به بررسی موانع اصلی توسعه گردشگری در مشهد پرداخته شود و راهکارهایی در زمینه ارتقای صنعت گردشگری ارائه گردد.

واژه های کلیدی

امنیت، گردشگری، جاذبه های جهانگردی، انگیزه های جهانگردی، تأثیرات جهانگردی

مقدمه

در دنیای امروز گردشگری به یکی از بزرگترین و سود آورترین بخش های اقتصادی جهان تبدیل شده است و امروزه، دنیای تحولات سریع و گسترده در تمام ابعاد است. جهانی شدن یکی از اصلی ترین نیروهای محرکه در جنبه های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی در جهان امروز است. دنیای مدرن بسیار گسترده و نامحدود است و ترکیبی است از جریان های متفاوت هنری، فرهنگی، فلسفی و غیره که به دلیل همین گستردگی هنوز تعریفی جامعی از آن به دست نیامده است اما به گفته ی کارل مارکس در جامعه مدرن هر فرد قدرت اجتماعی و رابطه اش را با جامعه در جیب خود حمل می

کند. در بسیاری از کشورها از جمله کشور ما پدیده مسافرت کردن در حال گسترش می باشد و توسعه آن نیز ضرورت دارد. به دلایل مختلف از جمله جاذبه های متنوع و متفاوت در بسیاری از زمینه ها، امکان گسترش فعالیت توریستی چه داخلی و چه خارجی وجود دارد و هتل به عنوان یکی از مجموعه فضاهای توریستی اقامتی، فراغتی، اجتماعی، فرهنگی و ... اقتصادی با توجه به جلوه های متعدد و متنوع آن به عنوان زمینه طراحی معماری مورد توجه و مطالعه قرار گرفته است.

نکات مطرح شده حکایت از نگرشی جدید در زمینه فوق دارد به نگرشی که حاصل دوره های جدید حرکت توریسم جمعی و گروهی است یعنی جامعه ای کنجکاو، پرسشگر، آنسوی نگرند رو به پیش که علاوه بر طرح مسائل مختلف و توجه به آن ها محیط زیست خود را نیز مطرح می کند.

بدنه اصلی مقالات

روش تحقیق

روش این پروژه «پیمایش» است. پیمایش یکی از روش های تحقیق اجتماعی است که در آن اعضای جامعه آماری به پرسش هایی درمورد موضوع مورد مطالعه محقق، پاسخ می دهند. آن ها این کار را یا از طریق پرکردن «پرسش نامه ای» که در اختیار آن ها قرار می گیرد و یا شفاهاً از طریق «مصاحبه» انجام می دهند. به عقیده برخی از جامعه شناسان، «پیمایش» بهترین شیوه روش تحقیق جامعه شناسانه است. به عبارت دیگر «پیمایش»، شیوه سیستماتیک جمع آوری داده ها از طریق مصاحبه رودررو، تلفنی و یا پرسش نامه خود اجرا است که از طریق پست برای اعضای جامعه آماری فرستاده می شود و باز می گردد.

روش پیمایشی به روشی گفته می شود که فراتر از یک فن خاص در گردآوری داده است و هدف آن اکتشافی، توصیفی و یا تبیینی است هر چند عمدتاً در آن از پرسشنامه استفاده می شود. تحقیق پیمایشی برای بررسی توزیع ویژگی های یک جامعه آماری مورد استفاده قرار می گیرد. (جاودانه & ایمانی خوشخو، ۱۳۹۰، ص.